

143 . Sita Buzăului | Județ: Covasna | Punct: Cremenea - Malu Dinu Buzea | Anul: 2011

Anul: 2011

Cod RAN: 63697.02

Perioade: Preistorie, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Paleolitic, Mezolitic, Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: locuire, tip neprecizat

Categoriile sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Dan Lucian Buzea, Marian Cosac, George Murătoreanu, Alexandru Radu

Instituții: Muzeul Național al Carpaților Răsăriteni, Sfântu Gheorghe, Universitatea "Valahia", Târgoviște, Universitatea "Valahia", Târgoviște, Direcția Județeană pentru Cultură Dâmbovița

Raport

Așezarea paleolitică de la Malul Dinu Buzea este plasată la intrarea în satul Cremenea, pe latura estică a sa, pe o presupusă terasă a Buzăului, la o altitudine absolută de 740 m. Situl fost descoperit și cercetat inițial de Marton Roska, în campaniile din anii 1924, 1926 și 1928. Inițiativa a fost reluată de o echipă aflată sub coordonarea lui C.S. Nicolăescu-Ploșșor, în anii 1956 (secțiunile 1-7) și 1957 (secțiunile 9-16), pentru ca Al. Păunescu, în 1960 (secțiunile 17-18) și 1961 (secțiunile 19-20), să continue acest demers. În anul 1973 M. Cărciumaru a prelevat din profilul secțiunii 17 probele necesare efectuării analizei polinice.

În momentul de față suprafața aferentă așezării paleolitice de la „Malul lui Dinu Buzea” este parțial afectată de ridicarea pe latura de sud a unei construcții.

Intrigați de situația succesiunii culturale menționate de cercetările anterioare, respectiv existența a două sau chiar trei tradiții culturale distincte, ce acopereau un vast palier cronologic, dar și de existența unei situații inedite pentru o așezare paleolitică din România din punct de vedere pedologic, anume existența solului poligonal, am considerat că este necesară reluarea cercetării arheologice.

Ca urmare, din vara anului 2010, situl Malul Dinu Buzea a devenit șantier școală, în vederea efectuării stagiului de practică arheologică pentru studenți de la specializarea Istorie, din cadrul Facultății de Științe Umaniste, Universitatea Valahia din Târgoviște. Cercetarea arheologică s-a efectuat în anul 2010 în parteneriat cu Muzeul Carpaților Răsăriteni - Sfântu Gheorghe și Complexul Muzeal Curtea Domnească - Târgoviște, iar în anul 2010 doar cu instituția din Sfântu Gheorghe.

Din analiza rezultatelor cercetărilor anterioare am decis în anul 2010 deschiderea unei secțiuni cu indicativul XXI, cu o suprafață de 3 x 2 m, împărțită în șase carouri cu latura de un metru, iar în anul 2011 a secțiunii XXII, cu o suprafață de 3 x 3 m. Acestea sunt plasate în partea nordică a sitului, între secțiunile 8-10 și 17, în partea terminală a presupusei terase.

Săpătura arheologică s-a realizat prin raportarea materialului la un punct 0 unic, în vederea identificării facile a celor trei concentrări de materiale litice preistorice menționate de C.S. Nicolăescu-Ploșșor și Al. Păunescu. Am decis ca săpătura să se execute în pase mecanice variabile, între 5 și 10 cm, variabilitate condiționată de concentrarea materialului în plan orizontal. Întregul sediment recuperat a fost trecut prin sită, dar cu rezultate neconcludente. Înregistrarea materialului arheologic s-a realizat prin raportarea la trei coordonate (x, y, z), pe carouri cu latura de 1m, cu înregistrarea poziției pe fișă milimetrică, dar și fotografierea acestora. Am optat pentru această modalitate de recuperare și înregistrarea a materialului arheologic, în intenția facilitării creării unei baze de date cu referire la repartiția spațială a artefactelor.

Sucesiunea orizonturilor de sol A - Ea - Bt - C și caracterul glosic al trecerii dintre acestea (trecere sub formă de limbi sau pene) ne-a sugerat ideea că avem de-a face cu prezența albeluvisolului (AB) în cadrul sitului de la Malu Dinu Buzea. Acest sol, în prezent, realizează tranziția între luvisoluri și podzoluri și deține

1,9 % din suprafața totală a solului în climatul temperat răcoros, în special sub pădure (Stadnic, 2010, p.85).

Principalul indicator al prezenței acestui tip de sol moștenit l-a constituit culoarea orizonturilor de sol și prezența penelor verticale.

Determinarea culorilor cu ajutorul determinantului Munsell (atât la profil cât și asupra probelor recoltate) a oferit următoarele rezultate: Ao (10 YR 4/3); A/Ea (10 YR 5/4); Ea (10 YR 5,5/6); Ea/Bt (7,5 YR 4/4); Bt (10 YR 4/4). Dincolo de aceste orizonturi, la adâncimi mai mari de 150 cm au fost identificate materialele parentale reprezentate în acest caz de alternanțe de nisipuri și pietrișuri, cu o structură în solzi, caracteristică pentru conurile de dejecție .

Materialul arheologic - secțiunile XXI și XXII.

Din secțiunea XXI au fost recuperate 120 de piese prelucrate și 122 de fragmente rezultate în urma procesului de gelifracție, precum și galeți cu dimensiuni variabile din gresie, iar din secțiunea XXII 83 de piese prelucrate, 157 produse gelive și 58 de galeți. La o primă observație se constată asociația în plan orizontal a utilajelor litice cu produse gelive și galeți, dar și absența unei discontinuități a repartiției acestora în plan orizontal, fapt ce nu confirmă existența în suprafețele cercetate a mai multor nivele ocupaționale separate de cezuri stratigrafice. Materialul litic prelucrat este caracterizat de un microlitism evident, realitate ce indică apartenența tradiția culturale de la Malu Dinu Buzea la o etapa târzie a paleoliticului superior. Prezența pe verticală a materialului litic, până la adâncimea de 100 cm., se datorează existenței la baza nivelului gălbui - lutos, în care se constată concentrarea materialului litic prelucrat și a produselor gelive, a unui sol poligonal, evidență remarcată și de cercetările anterioare.

Informații suplimentare online

[Raportul 4861 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
